

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

113.a.

Kad gan cilvēki sāks apjēgt domas un vārda nozīmību? Mazvērtīgu izsētu graudu maisam cilvēki tomēr piešķir lielāku nozīmību, nekā satriecošu vārdu birumam. Graudus uzlasīs jebkurš grauzējs, bet domas un vārda sekas pat Arhāts nespēs iznīcināt. Dodoties jūras braucienā, cilvēks mēdz ņemt līdzi tikai izmeklētas lietas, bet attiecībā uz valodu atsakās saprast tās būtisko jēgu un sekas. Mēs nebiedējam, bet uz dūmiem azotē varam norādīt.

114.

Ir jāiemācās domāt. Neviena lekcija domāt neiemācīs. Domāšanas kādību visā tās mērķtiecīgajā trauksmainībā – izveido vientulība. Proti, doma izšķīl dzirksti no matērijas vielas.

115.

Vai gan iespējams nesaņemt savas sējas augļus? Lai ik grauds ir labs! Citādi inde radīs tikai indi.

116.

Sakiet jaunajiem, ka jāsāk apzināties atbildība par domām. Senāk atbildēja par rīcību, pēc tam apjēdza vārda nozīmi, tagad laiks pazīt domu ugunsspēku. Labāk mācēt klusēt un skaidrot domas. Vai tiešām tīģera ņurdēšana būtu ļaunāka par nodevīgu domāšanu? Ne tikai ar darbiem, bet arī ar domām cilvēce uzkrāj sev smagu karmu. Domu dēļ gars uzņemas mocības, jo nav atšķirības starp domām un vārdiem. Neprātīgs būs tas, kas šo biedinājumu uztvers kā draudus. Draudu nav, bet Mums tikai ir piemēri un rūpes. Ik vienam ir brīv lēkt bezdibenī, bet brīdināt vajag. Domāju, ka nu vairs nebūtu jāatkārto par domu nozīmi. Kaut arī laiks piegrūžots, domāsim labāk par nākotni.

117.

Karmu auž domas. Doma spēj pavājināt vai pastiprināt dažādas karmiskas sekas. Šķīstīta domāšana atbrīvojas no nelabas karmas, jo tā nerada ļaunus cēloņus. Doma un griba – Karmas pavēlnieki.

118.

Katra ieminēšanās par Uguni jau ierosina zināmu tās sasprindzi. Tāpēc tam, kurš vēlas ugunīgi domāt, jāzin arī par atbildības ugunīm.

119.

Domas kādība piesātina izplatījumu un katru tautas centienu rosmi piesātina kosmiskās uguns trauksmīgums. Tāpat katra doma izraisa visus spriegumus un gara jaunrade sankcionē pārkārtojumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

120.

Nav tādas darbības, domu, vai pakāpes, kas neierautu garu zināmā viesulī.

121.

Domas kādības pārbaudīšana attiecībā uz dažādiem fiziskajiem apstākļiem dos daudzu lietu ugunīgo izpratni. Salīdzinot dziļā šahtā strādājošā kalnrača domāšanu ar lidotāja domāšanu augstākā lidojumā, saskatīsim neparastu atšķirību domāšanā, tiklab metodes, kā arī sprieguma ziņā. Ir vērts novērot salīkuša plāvēja domāšanu un jātnieka domāšanu; vienas un tās pašas dabas domas iegūst viņos gluži citu jēgu. Fiziskie apstākļi kā gara melodijas akomponements. Celniecības darbā jāsakāpina visa iztēle, lai atrastu tik dažādu apstākļu saskanību. Tautu ugunīga, kolektīvā apziņa dod pamācošu ainu.

122.

Lūdzu uzasināt domu kā šķēpu. Mācīties var bez gala. Kad lūdzu – “palīdziet celt Manu Valstību”, negriezos pie skeletiem, bet pie dzīviem, radošiem gariem.

123.

Vienmēr jāiegaumē, ka mūsu karmu dara smagu vai atvieglo galvenokārt domas. Tieši domas un iekšēji impulsi auž mūsu auru – šo magnētisko lauku, kas pievelk un atgrūž iespējas. Tieši domu – impulsu, šo mūsu karmas izšķirīgo faktoru, cilvēki, sprieždami par karmu, tik bieži piemirst. Bet, ja būtu citādi, tad nebūtu iespējams izklūt no apburtā cēlonības un seku loka. ...Tā doma ir visas radības pirmcēlonis un vaiņagojums. Domas valda pasauli, tātad valda arī karmu.

124.

Saprotot ļaužu domu plūdumu, viegli spriest par sekām.

125.

Cilvēki aizmirsuši, cik lielā mērā viņu dzīve pilna rīcībām, pret kurām jāattiecas ar vislielāko atbildību. Vārdi un domas rada ugunīgas sekas, bet mēle turpina plāpāt un doma turpina dzelt izplatījumu. Padomājiet par šo ugunīgo rūpnīcu!

126.

Galvenais ir – iemācīties domāt vienatnē. Atcerēties domāšanas atbildību. Patiesi, doma grauj visstiprākos mūrus.

127.

Kāds Valdnieks pēc Valsts Padomes sēdes paņēmis māla vāzi un visu acu priekšā to sasitis. Kad viņam jautājuši par šīs rīcības nozīmi, viņš sacījis: “Atgādinu neizlabojamību.” Kad mēs sasitam pašu vienkāršāko priekšmetu, mēs tomēr izprotam neizlabojamības jēdzienu, bet cik gan daudzkārt neizlabojamāki ir nodarījumi domās!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

128.

Ir pareizi nepiemirst, ka gandrīz katra garāmejoša cilvēka ēna atstāj neizdzēšamas pēdas. Ko tad lai saka par domām un vārdiem! Cilvēces vieglprātība ir pārsteidzoša, jo uz katra soļa tā atstāj drausmīgus nogulsņumus. Cilvēki domā, ka vārds spēj iznīcināt bijušo domu pēdas. Bet kas gan rada necaurejamus labirintus, kuri nes bojāeju nolemtajām parādībām? Pamanot ugunīgajā sfērā nepiesardzīgi izplatījumā izsviesto domu paliekas, jāatceras senā mīkla: “Kas nevar sadegt?” – “Doma.” Tādu izplatījuma slāņos izturīgu domu, rada cilvēce. Jāzin, cik komplicēti skan domu piesātināts izplatījums, bieži vien ar niecīgu, nelabu domu! Bet ja jūs aizrādīsiet uz domu ķīmisko reakciju, jūs taču noturēsiet par prātā jukušiem! Aizrādījumi, biedinājumi, padomi – nepalīdzēs, līdz kamēr Smalkās Pasaules ceļinieks neatdursies pats pret savu domu aizsprostu. Kā stāvēja rakstīts uz senās stellas: “Ceļiniek, neliec pats sev šķēršļus ceļā!”

129.

Ik katru mirkli cilvēks vai nu rada, vai sagrauj. Pasaule pretrunīgu domu pārpilna. Vairums slimību – postošu domu radītas. Vairums slepkavību tālos atstatumos izriet no domām, vai domu krustošanās, bet gandrīz neiespējami cilvēkam ieskaidrot, ka nepārtraukta domāšana ir viņa priekšrocība. Nav vārdos pasakāms, cik lielā mērā cilvēks atbildīgs par domāšanas kādību. Sirds pukst nemitīgi, tikpat nemitīgs ir domu pulss. Bet par to nav pieņemts runāt.

Cilvēks vai nu rada, vai sagrauj.

130.

It īpaši pašlaik redzams, cik daudz posta sev nodara cilvēce. Katra doma ir – vai nu jaunrades akmens, vai inde sirdī. Nav jādomā, ka runājot par pašsaindēšanos, Mēs norādām uz kaut ko jaunu – šī patiesība tik pat veca, kā Pasaule! Bet kad kuģis tuvojas bojā ejai, tad visi spēki jāpieaicina kopējam darbam.

131.

Mūsu ceļš ir – mācīt un novērot, cik atšķirīgi domā tie ļaudis, kuriem izlaidīga domu gaita. Skolās var ierīkot klases domāšanai un dzīves norišu novērošanai. Bieži gadās novērot, ka mazulis labāk par pieaugušo izprot notikušā īsto jēgu.

132.

Izplatījuma piesātināšana ir tik smaga, ka pati galvenākā nozīme piešķirama piesātinājuma kādībai. Kad izplatījums pieblīvējas ar kūtrām enerģijām, tad nokarājas neveiksmes tumšie mākoņi. Katrai domai, kas iegravējusies izplatījumā piemīt sava nokrāsa. Tāpēc sfēra ap katru darbību ir domas kādības piesātināta. Katra doma uzliek savu zīmogu un atsaucas impulsa negrozāmībai. Izplatījums jāpiesātina ar ticību

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

Kosmiskā Magneta negrozāmībai. Kā izplatījuma uguns tiešas sekas būs Kosmiskā nomaiņa un gars, kas izpratis atbildību attiecībā uz domāšanu, sasprindzinās sfēras ar tīru uguni. Jo saspringtāki, jo skaidrāki. Tā norisinās Kosmiskā Magneta jaunrade.

133.

Labā doma ir labas darbības pirmamats. Doma pirms darbības ir starojoša, tāpēc saskatīsim labā nometni pēc domas ugunīm. Ticība bez darbiem ir nedzīva, bet šāda ticība būs akla pašaušanās un nevis doma par labo. Arī tumsas domai savi izstarojumi. Jums jau pazīstami melnie plankumi ar sarkaniem izstarojumiem, un arī tas, kā Gaismas starojums cīnās ar drūmajiem izstarojumiem. Domas tumsa ierosina viskropļīgākās rīcības. Kāds valdnieks pavēlēja izgreznot svēto attēlu ar dimanta ragiem, lai pierādītu savas patvarības spēku. Kāds cits neprātis izgreznoja ar svēto attēlu savus apavus, un, kā likās, nekas nenotika, jo viņš nespēja saredzēt izraisīto postījumu Smalkajā Pasaulē. Viņš pats pārliecināsies par savu neprātu. Neizmērojamo nedrīkst mērot ar zemes mērogiem.

134.

Ik viena laba doma ir spēcīga svira tiklab saņēmējam, kā arī sūtītājam. Cilvēki sūtījumus zemes lietu labā novērtē augstāk, bet viņi neapzinās, ka zemes sūtījumi var novest tiklab pie Gaismas, kā arī pie tumsas. Zemes sūtījumu sekas atkarīgas no saņēmēja apziņas līmeņa. Bet garīgie sūtījumi ir nekļūdīgi. Tiem nav ceļa uz tumsu, bet ja to izprot, tie var labvēlīgi ietekmēt zemes apstākļus. Mācība it sevišķi pievērš vērību domu sūtījumiem. Arī izplatījuma Uguns līdzsvarošanā tiem, kā ugunīgām norisēm, liela nozīme. Mācībai jābrīdina, ka juceklīga domāšana apkārtējam labumu nenes. Mums jāņem vērā, lai enerģija būtu derīga nevien vienā šaurā virzienā, bet arī visā izplatījuma apjomā. Neaizmirsīsim, ka uguns, kā visur esoša stihija, acumirkļīgi pārraida sūtītās vibrācijas. Un neviens nespēj uztvert šādu vissmalkāko enerģiju izplatīšanos. Vēl daudzkārt nāksies atkārtot par saudzību attiecībā uz enerģijām. Nespriedīsim tā, kā to dara cilvēki, kuri nevēlas domāšanu pacelt pāri zemes garozai. Kad tiecamies uz Ugunīgo Pasauli, mums jāizpazīst šāda stāvokļa pazīmes.

135.

Kurp var virzīt domāšanu? Kurp var vērst gribu? Uz izplatījumu, no kurienes nāk dzīvinošā enerģija. Uz to tieksimies.

136.

Kosmiskā pārkārtošana sakāpina visas izplatījuma ugunis. Tāpēc katra griba pakļauta saspringtai iedarbībai. Tāpēc, kad doma meklē darbības gultni, kādības pamatā ir saspringtas meklēšanas grauds. Tāpēc, kad domu sasprindzina trauksmīgais Magnets, tad var apliecināt sekas. Tā katra Magneta saspringta enerģija būs visspēcīgākā, jo gaisma iznīcina tumsu. Tā evolūcijas norise atkarājas no trauksmīgas domāšanas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

137.

Kura doma viegli saprotama? Veci ļaudis saka – tā, kura nāk no sirds. Šis vienkāršais definējums ir pareizs. Proti, psihiskās enerģijas stāvoklis vai nu tuvina, vai attālina domas uztveršanas iespēju. Bet iedomāsimies, cik daudz domu neuztvertu paliek izplatījumā! Ja doma ir enerģija un tā nesairst, tad, cik liela ir cilvēces atbildība par katru domu!

Var pārbaudīt visu, vienlaikus pasaulē izlidojušo domu summu. Ir pamācoši izzināt, par ko cilvēce ik mirkli domā? Sekas būs ārkārtīgi pārsteidzošas. Domas varēs iedalīt nedaudzās kategorijās, un ļoti mazs domu skaits izrādīsies virzīts uz Vispārības labumu. No šādām aplēsēm izrietēs visdrausmīgākie secinājumi.

Nav ko sapņot, ka cilvēki jau apjēguši domas vērtību. Nepagurstiet tik uzsvārot par domas nozīmi, un jūs apsūdzēs par nepieļaujamu jauninājumu ieviešanu, apvainos par sabiedrības pamatu satricināšanu.

Ar ko tie var pierādīt, ka rūpes par domu ir bīstamas valstij? Neraugoties uz to, jūs jau saņemat apvainojumus, ka ieviešat kaut ko bīstamu. Cik zvēriskā stāvoklī gan jābūt ieslīgušam cilvēkam, lai tas atgādinājumu par domu ieskatītu par kaut ko cilvēku sadzīvē nepieļaujamu!

Jānoklausās mierīgi jebkurš izsmiekls attiecībā uz filozofiju, jo viņa māca domāt!

138.

Kad Gaismas Spēks pārspēj tumsas īpašību, tad Patiesības Stara apliecinājums ienāk dzīvē. Kad stars izriet no potenciāla, tad trauksmīgais gars pievelk visas ugunis. Tāpēc, kad cilvēce izpratīs domas kādības spēku, tad viņa būs ieguvusi visspēcīgākās sviras. Bezrobežīgi jācenšas izprast šīs cilvēka spēcīgās sviras.

139.

Domu dažreiz salīdzina ar okeānu – salīdzinājums ir ticams. Katram cilvēkam ir trīs domu pamatstraumes. Miesas noslāņojumi, kas saistīti ar muskuļu refleksiem un ir aktīvi ārējā dzīvē. Otra jau attiecas uz sirds un smalkajām izjūtām, tā veicina izsmalcinājumu un sekmīgumu. Beidzot apziņas dziļēs dzimst pašai dziedības varoņdarbs – tam jau būs tuva Ugunīgā Pasaule. Katrs cilvēks spēj saskārties ar visām Pasaulēm pat savā ikdienā, viņš var izvēlēties jebkuru domāšanu. Lai ieklausītos sirds balsī, nevajag būt ne nabagam, ne bagātam, ne augstam vai zemam, pat nevajag būt ļoti mācītam. Patiešām, doma ir okeāns ar visām straumēm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

140.

Vai cilvēkam ir iespējams pacelties vai pagrimt tikai “Sevīm vien”? Neviena radība, protams, nespēj darboties bez ietekmes uz visu apkārtējo. Ar katru savu rīcību tā ne tik vien kā sauc dažādus atmosfēras slāņus, bet burtiski velk sev līdzībai tai tuvās būtnes. Tāpēc cilvēkam vēl jo vairāk jāapzinās sava atbildība pasaules visuma priekšā. Cilvēks – domās pacēlies – līdz ar to jau ir kādam būtiski darījis labu. Garīgi sabrukdam, cilvēks varbūt ar to pašu kādu nonāvē. Līdztekus apzinīgajām domām nepārtraukti risinās neapzināta sadarbība, kas karmas un auras likumību nosacīta, aiztver plašus lokus.

Nav viegli izlemēt, kad kāds ir bijis slepkava vai labdaris. Vienīgi Agni – Jogas lāpneši spēj apgaismot mūsu domu haosa (taisnīgo) pareizo darbu, bet tam nolūkam ir nepieciešami pašreizējie veltīt sevi Agni-Jogai. Tomēr nav daudz tādu, kam patiktu pašreizējas briesmas, tāpēc tikko sacītais ir saprotams nedaudziem. Bet var minēt daudzus piemērus, kad kāds ārprātā grimušais Āzijā, bija par cēloni cilvēka bojā ejai Eiropā. Un kad kāds garā pacēlies Amerikā, izdziedinājis kādu Ēģiptē. Tā domu labdarīgā uzziēšana ir – gara ugunīgais zieds.

141.

Tikai pašu griba noved cilvēkus pie dažādiem sasniegumiem. Kas pieradinājies domāt par atkritumu bedri, droši vien to atradīs. Brīnišķīgs ir likums, ka doma vada cilvēku. Daiļā doma tumsai nepielaidīs.

142.

Spēks, kas vērsts uz labo, izplatījumā arvien pavairojas un rodas saite ar augstākajām sfērām. Bet no ļaunā nākušais spēks kļūst par bumerangu. Apstiprināto izstarpjumu izveidošanās dod spēku piesātināt izplatījumu. Ļaunas bultas sasprindzē viszemākos slāņus, kas tādā mērā sabiezē, ka atgriezeniskais sitiens nav novēršams. Tā ikvienai domai, kas tiek pievilktā pie Gaismas, nāk līdzīgai gaisms izstarpjums, bet saindētā bulta var ieurbties raidītāja pakausī. Garīgajā plānā ir daudz tādu aprādīto izstarpjumu, tāpēc izplatījums jāsargā no inficēšanās un domu kādība jāuztur augsta.

143.

Labs laupītājs un cietsirdīgs dievbijīgais tāpat kā agrāk dzīvo virs zemes. Var pieņemt, ka cilvēkiem, kā augstākajiem zemes elementiem, jāevolucionē daudz ātrāk, nekā citām planētas daļām. Bet norisinās savāda parādība, cilvēki atmetuši gara ētiku un ieslodzījušies garīgā nekustīgumā. Liekas, pat klimats kustas ātrāk, kā cilvēka apziņa. Daudzi izgudrojumi jau ne reizi vien apciemojuši planētu. Daudz ko zināja aizgājušās tautas, bet domāšanas kādība nav daudz uzlabojusies. Un tomēr cilvēki daudz runā par jaunu rasi, jaunu cilvēci. Bet ne jau Golems būs jaunās rases prototips. Izpaužīsies atšķirība no pagājušo gadsimtu domāšanas kādības. Domāšanas mākslai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

jātop atjaunotai gluži apzinīgi, bet bez Triju Pasauļu izpratnes nav iespējams pacelt domāšanu līdz jaunam līmenim.

144.

Tam daudz iemeslu, kādēļ cilvēks baidās no Smalkās Pasaules un gaismas izstarojumiem. Viņi savā būtībā nojauš, ka Smalkajā Pasaulē katru nodomu pavada redzams izstarojums, bet cilvēks pats savu izstarojumu neredz. Ja viņš ir pilnīgi pārliecināts par savu domu labo kādību, viņam nav jābīstas. Bet domas pa lielākai daļai mēdz būt ļoti līkumotas, un cilvēkam, kas pēc zemes parašas ieradīs šaubīties, ir ļoti maldīgs uzskats par domas īstajiem pamatiem. Tāpēc tik ļoti uzsvaroju domāšanas skaidrības nepieciešamību. Jābūt tik pārliecinātam par domāšanas kādību, lai paša gaisma ne uz mirkli nesamulsinātu. Sirds ietekmētā stingrā tikšanās uz labo tikai pavairo brīnišķīgās gaismas. Šīs gaismas līdz ar cilvēka būtības šķīstīšanu, šķīstī arī izplatījumu. Smalkajā Pasaulē šādi labdarīgi izstarojumi izraisa apkārtņē smaidu un sekmē kopējo prieku. Tāpēc nostiprinieties labajā un domājiet tā, lai ne no viena nebūtu jākaunas. Nepieņemiet šādus vārdus kā abstrakciju, Smalkā Pasaule tos apstiprina. Daudzi Smalkās Pasaules apdzīvotāji nožēlo, ka uz zemes neviens viņiem nav stāstījis par skaidri redzamo izstarojumu, kuram jābūt daiļam.

145.

Lai nekavējoši pieradinās pie abu pasauļu domāšanas. Vienbūtīgā un visuresošā doma nav iežogojama tikai zemes sfērā vien.

146.

Ievērojiet tā dēvētos organisma pārejas stāvokļus. Tā stāvoklis starp miegu un nomodu dod ļoti zīmīgus novērojumus. Novērojams, ka zemes domāšana it kā ielaužas kāda cita rakstura domu drumstalas; priekšmeti it kā vibrē un zemes kontemplācija pārmainās.

Maz ir to, kas pielaiž domu, ka šī cita rakstura vērošana ir Smalkās un pat Ugunīgās Pasaules domāšana; tikko mūsu pasaule izgaist, atmosfēras Smalkās pasaules balss. Dažādo pārejas stāvokļu laikā novērojami Augstāko Pasauļu zibeņi. Vārgi jāsaklausa arī īpatnā skanēšana. Zemes apstākļos nevajag iedziļināties šādās izpausmēs, jo līdzsvars pirmajā vietā, bet paplašinātās apziņas ietverei jāņem vērā visu triju pasauļu parādības; tikai tādējādi iemācīsimies izprast ugunīgo domu. Uguns kā redzama stihija, bieži traucē atgūt ugunīgo domu, bet Agni nav sērkokciņš. Ikvienu ugunīgā parādība, pirmkārt, reflektējas domāšanas procesā. Pie tam ievērojiet redzamās uguns rašanos – spilgta enerģija mutuļo un virpuļo tā, ka pat mazā ugunīņā var novērot (samanīt) ārējās enerģijas pievienošanas procesu. Iekšējās Uguns saplūsmas momentu ar ārējo Uguni var nosaukt par daiļskanīgu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

147.

Savā būtībā Zemes pasaule ir pretēja Smalkajai Pasaulei, jo katrs haotiskums apdraud smalkās struktūras. Tāda pat atšķirība starp Smalko un Ugunīgo pasauli, jo Smalkās Pasaules nogulas nav Uguns dabā. Tāpēc katra ugunīgā doma sastop tiklab Smalkās, kā arī Zemes pasaules pretestību. Bet šo apstākli spēj pārvarēt tikai ugunīgā sasprindze, jo haosa aprīšanai un tā pārveidošanai vajadzīga Gara Uguns. Uguns netiecas uz turieni, uz kuriem saprāts cenšas pierunāt tiekties haosu. Sirds uguns caurnirst haosu un pārvērš to derīgā vielā. Spēcīga ir sirds laboratorija un pašai domai jātop Uguns šķīstītai.

148.

Agni ir mūžīga; nav iznīcīga ugunīgā enerģija! Tautu teiksmas bieži min mūžīgos priekus un bēdas. Ļoti zinātniski novērota izplatījumā izsūtīto prieku un bēdu neiznīcība. Daudzi nes svešas bēdas un daudzi uztver viņiem nepiederošu prieku, tā pastāvīgi jāatceras mūžīgie izsējumi. Domu, ja tā nav visai spēcīga; var uzsūkt izplatījuma strāvas, bet bēdu un prieku substance, kā ugunīgs grauds gandrīz neiznīcināma. Derīgi piesātināt izplatījumu ar prieku un ļoti bīstami noklāt debesis bēdām.

149.

Kad ausma kvēlo cīņā, tad sevišķi nepieciešamas domas par nākotni, par Vispārīgo Labumu. Skalā Furiozo neskars sirdi, kura nostiprinājusies domās par Kalpošanu.

150.

Vēl viens aplams uzskats – bieži aiz neziņas vai pašattaisnošanās cilvēki domā, ka viņu doma ir niecīga un nekur nevar aizsniegties. Kurpretim domas potenciāls ir liels, un domai nav ne telpas nedz laika. Bet tie, kas domā nekārtīgi, līdzinās tādiem, kas vēcina rokas tumsā, nezinot, kādu priekšmetu tie skars. Bez tam doma akumulējas izplatījumā. Var iedomāties varenu domu kori, bet tāpat var iedomāties melnu ķērcosū kovārņu baru. Mīļie domātāji kovārņi, arī jūs esat atbildīgi par savu domu kādību. Tā radāt savu nākotni pat jūs.

151.

Nekas pasaulē nepaliek bez nozīmes. Dažreiz mēs mērām ar lieliem mērogiem, bet bieži jāizdara mēģinājumi ar niecīgiem lielumiem, tāpat jānovēro arī domāšana. Domu milži tikpat pamācoši, kā mazās dēlītes. Var pieredzēt, ka cilvēks, kas uzveicis milzu šķērsli, klūp niecīgā peļķē. Ļaunprātība, aizvainošanās, domāšana par sevi – iznīcina labākās iespējas, tāpat kā nodevība un bailes. Vajag prast iepazīt apstākļus: kur gan ir jaunais pārbaudes akmens? Tā skaidrā gaišredzībā mēs sākam apzināties prieku par katru pārbaudījumu. Tā izsekosim sev gan lielajā, gan mazajā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

152.

Nevar prasīt, lai lielu parādību izmērītu ar maziem mēriem. Nav iespējams paskaistināt mazu domu, nav iespējams kļūt par mazās domas varoni! Tikai smalkā tāpatība dod atbilstību. Tāpēc viss augstākais augstākajam.

153.

Vai labākie izgudrojumi nedos galīgo atrisinājumu. Ja vienkāršs zibens vai magneta vilnis, vai zemestrīce, vai viesuļvētra var tos izjaukt, vai tad nav labāk piegriezt vērību domu kultūrai?

Ja psihiskā enerģija būs organizēta, nekas neiznīcinās tās sekas. Bez tam domu viļņi nepārpildīs izplatījumu. Bez tam smalkākā enerģija nebūs atkarīga no zemākajiem slāņiem.

Cik brīnišķi novērot domas tiekšanos, tās tapšanas iemeslus, dažādu laiku domu kombinācijas, dažādi attīstītu apziņu pastāvēšanu līdzās un augstāko un zemāko sfēru mūžīgu sacensību. Viss tas rada nesalīdzināmo esamību.

Psihiskās enerģijas sfēras iznirst cauri visiem šķēršļiem. Visi fiziskie un mehāniskie izpauzumē, salīdzinot ar smalko enerģiju, nav neko vērts, jo visa nākotne balstās uz smalkākām enerģijām, uz rupjās matērijas atgriešanos gaismas sfērā.

154.

Zālamans sacīja: “Nolikšu tevi krustcelēs un padarīšu tevi klusu un nekustīgu, un tavā priekšā ir notikumu zīmes. Tā remdināsi savu cilvēka ziņkārību, tā ieskatīsies noliktajā straumes plūsmā, jo virs cilvēcīgā traucas pasaules doma.”

Tā novērojiet notikumu plūsmu, it kā no torņa virsotnes skaitītu avju barus.

155.

Doma ir izplatījuma būtne. Daudz uzmanības veltīts domai – veidolam, bet, atskaitot ārieni, par maz vēl atzītas domas sekas. Lai gan tieši tās stipri pārsteidz ar savām sekām attiecībā uz apkārtējo. Skaņa iedarbojas uz visnecerētākajiem priekšmetiem. Tāpat arī domas darbība ir izmeklēti izsmalcināta. Sevis žēlināšanas tīksmes pārņemtais var pazaudēt naudu, vai arī niknuma pārņemto var ķert smaga apsūdzība, - tik dažādi ir klejojošo domu efekti. Jāiegaumē, ka it neviena doma nepalikis bez sekām. Tā var skart kādu lielā attālumā esošo personu, bet no tās likteņa lode

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

sameklēs savu ciltstēvu. Nejaušību, protams, te nemēdz būt, bet domas lidojuma zīmējums tik ļoti sarežģīts. Cik vien iespējams, vajag novērot domas sekas.

156.

Varbūt kāds neapdomīgi izrunāja liktenīgo vārdu, bet pēc desmit gadiem tas deva liesmu vai ūdeni – tā strādā doma.

157.

Cik piesardzīgi mācekļiem jānoteic savu domu kādība, vai tik nav kur paslēpies patības vai iedomības tārps, vai arī patmīlība?

158.

Pārbaudījumam var piemetināt, ka pat bērnam var jautāt – ko tu šobrīd uzskati par vissvarīgāko? – Saprotot domu gaitu, atkarībā no atbildes var ieraudzīt patieso seju. Bēdīgi ir skatīties uz tiem, kuri slēpj savas domas.

Doma ir zibens!

159.

Kad doma tiecas un sastop naidīgu sūtījuma strāvu, notiek briesmīgs satricinājums, kas atbalsojas sirdī. Jau esmu jums sacījis par smagām ienaidnieku bultām, un ne vien šie sūtījumi, bet arī blīves pastāvīga pastiprinātā drebēšana kāpina centru spriegumu. Šāds stāvoklis nav dabīgs un tikai neatlaidīga tiekšanās uz Ugunīgo Pasauli dos cilvēcei jaunu domāšanas veidu.

160.

Cilvēku domāšanas process, patiesi, izveido mijattiecības ar kosmiskajiem dārgumiem, tāpēc katra doma rada savu noteiktu lappusi. Domāšanas centri atkarīgi no uztveres. Cilvēces vajadzības taču tieši apliecina cilvēces ievirzi. Tieši tā nodibināts mijattiecību princips. Tāpēc tāpatībai vajadzīga noteikta traukšanās.

161.

Jāsaprot, ka visa veiksmē ir domas kādībā. Jāsaprot, ka Mēs varam galvot, ja doma lido pie Mums.

162.

Pat viens domas uzliesmojums pārceļ pāri bezdibenim. Liktos, ka pat pats nenovēršamākais atkarājas no domas kādības. Domas ietekme spēj pat mainīt atgriešanos uz zemes. Tā pati doma būs labākā uguns – sargātāja. Doma nav sadedzināma!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

163.

Pasaules līdzsvars balstās uz Esamības pamata. Cik spēcīgi nostiprinās dzīve, ja apziņā ietverta augstākā parādība. Katra augsta doma ir gara traukšanās ķīla. Un nebeidzamā darbības un domu ķēdē spēj rast izpausmi visi evolūcijas jaunie virzieni. Izplatījums nostiprina savus spriegumus, kas atbilst tām darbībām un domām, kas radušās uz zemes. Tāpēc cilvēce ir jo atbildīgāka par saviem nodarījumiem, jo tādējādi Smalkā Pasaule un arī visa evolūcijas ķēde uz zemes tiek aizkavēta savā attīstībā. Tāpēc domām par garīgumu, kā par Esamības Pamatu, patiesai izpratnei jāieviešas dzīvē. Pasaules līdzsvars nevar nodibināties bez pareizas sākotņu izpratnes.

164.

Cilvēce nespēj tiekties uz jebkādu mērķi bez iepriekšēja lēmuma. Lēmumu nosacīs tās tiekšanās, kas vadījušas cilvēku. Lēmuma spēks pastāv ciešā mijattiecībā starp tiekšanos un to spēku, kas nodrošina dzīvi sekmējošo lēmumu. Tādējādi nostabilizējas cilvēka darbības pirmatnējais cēlonis. Doma un lēmuma trauksmīgums nosaka visas cilvēka darbības norises virzienu.

165.

Tā domas kādību sasprindzē meklēšanas impulss. Gara radīšanas spriegums rodas no uguns spēka, tāpēc Mūsu darbiniekiem jāapjēdz viss radošās domas dižais spēks un jāiededzina ugunis. Tātad tikai domas kādība var paplašināt apziņu. To lai iegaumē Mūsu darbinieki.

166.

Saspringtā Magneta notikumu secība atkarājas no kosmisko viesuļu riņķu gravitācijas. Kad notikumu strāvas plūst uz priekšu kosmiskajā pievilksmē, riņķi vienmērīgi pieaug. Bet kad notikumu secība svaidās kā virpulī, viesuļu riņķu spirāle traucas nevienmērīgi.

Domāšanas norisē novērojama tāda pat riņķu formēšanās. Kad doma aptver tādas nozares, kas saskan ar kosmiskajām norisēm, tad, protams, izveidojas vienmērīgs nostiprināts akords. Bet kad notikumu gaitā Kosmiskais Magnets netiek ievērots, tad domāšana, protams, līdzinās izplūdušai spirālei. Tāpēc pratīsim saskatīt kosmisko notikumu nesaraustīto spirāli.

167.

Energiju neatbilstība izraisa Kosmosā saspringtas eksplozijas. Vai gan tāda pati neatbilstība nepastāv arī starp gara enerģijām un domu? Katra enerģija dzīvo sava impulsa ietekmēta, katra doma dzīvo sava potenciālu ierosināta. Kosmiskā enerģija iekustina saspringto traukšanos. Cilvēka doma rada tikai ar sirds svirām. Sirds

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

nepiesātinātais vārds neradīs neko. Tāpēc neatbilstība starp vārdu un sirdi radīs izplatījumā tikai eksploziju.

168.

Domas zibens dažreiz var būt saredzams. Reta parādība, bet jānovērtē atzinīgi, ka domas enerģijas izpausme spējīga sasniegt tādu spriegumu. Kaut arī cilvēki pagaidām šādu izpausmi ieskata par pasaku, bet pienāks laiks, kad domas strāvas pētīs un mērīs.

169.

Tā arī nevērība pret domas kādību meklējama tai apstākļi, ka daudz kas mēdz aizmirsties. Vēl nav pietiekami runāts par šo vareno spēku. Piemēram, cilvēks nav ievērojis, ka kāpinātas domāšanas gadījumā viņš neviļus izplata savu domu. Patiesi, spēcīgajiem domātājiem jābūt visai piesardzīgiem. Izplatījumā viņu doma var būt vieglāk uztverama. Jūs jau zināt par strāvām, kuras līdzīgi caurulei aizsargā sūtīto domu, bet pat šis savdabīgais paņēmieni ne vienmēr ir derīgs.

170.

Doma – tā ir tīra laime. No sirds atrautā doma nespēj caurdurt Esamības virsmu. Bet doma no sirds – kā neapturama bulta! Nav jāsamulst, ja doma dzimst enerģijas sakāpinājuma brīdī; tādas domas, kā cietokšņa sienu dragātājs – tarāns iegremdēsies esamības dzīlēs. Tālab pēc ārējās darbības novērtēsim arī domas jaunrades iedarbību.

171.

Domāšanas kādība, kā to liecina pārbaude, pieder pie smalkāko enerģiju kategorijas. Nav iespējams izmērīt domas fluktuāciju (viļņošanos), tālab Mēs noteicam mācekļu pārbaudi pēc domu izsmalcinājuma. Ik pēc trim gadiem Mēs dodam māceklim iespēju izteikties par vienāda veida notikumu. Tikai pēc šo treniņu apritēšanas iespējams saskatīt patības, kooperācijas, pacietības un atdevības kustību.

172.

Domas kādība ir tik varena, ka domas spriegumam atbild izplatījuma uguns.

173.

Nav iespējams izbēgt no atbildības. Pat visniecīgākā doma nonāk izplatījuma megafonā un pievelk pie sevis tāda paša veida siseņus, radot dūmakaino planētas atmosfēru. Doma spēj šķīstīt, iznīcinot sairšanas mikrobus, bet tāpat tā spēj arī pievilkt neapvaldītās stihijas. Tā nav nejaušība, ka melnie zināmām mahinācijām izmanto sevišķi neattīstītus cilvēkus. Jūs bieži izrunājat vārdu kult-ūra, tas nozīmē – Gaismas godināšana. Tā atgādinu, cik liela ir vispārējā atbildība Gaismas priekšā, ja ik viena doma var vai nu aptumšot, vai šķīstīt izplatījumu. To iegaumēsim.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

2.daļa: Doma

4.nodaļa: Domu kādība un atbildība

Cilvēki pārāk pieraduši pie dažāda veida aizliegumiem un ierobežojumiem. Un visvairāk tos baida domas plašums, jo viņi jūt, ka ar domas plašumu mostas un attiecīgi aug arī atbildības apziņa. Bet kas gan mīl atbildību?

Kad domā atpūsties, nostiprini domu stāvokli.

Domas kvalitāte ir tik spēcīga, ka domas spriegumam atbild izplatījuma uguns. Tikai tad, kad nodibinās atbilstoša harmonija, var īstenot kosmisko apstiprinājumu. Tā katra atbilstība nes savas sekas. Jūtīgums atbilstībā ir apziņas paplašināšanās ķīla. Tāpēc tiekšanās kvalitāte ir vispareizākais gara augsnes rādītājs, un apziņa izpaužas kā apstiprinātais jaunrades spēks.